

Magius: Jeg skal fatte mig ganske kort, idet jeg kun ikke skal undlade atter at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at det jo slet ikke er noget ganske Nytt, som Udvalget her vil indføre. Det er en gammel Straf, der har været gjældende i en hel Del Aar, som der er Tale om. Bestemmelsen om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse er, som sagt, ikke noget Nytt; det er kun en gammel Bestemmelse, som Udvalget vil lade blive staaende, efterat der fra denne Straf er bortskaaet Halvdelen af den, nemlig Prygl, idet man antager, at den anden Halvdel af Straffen alene for sig vil være virksom; derfor holder man paa den. Jeg forstaaer selvfølgelig heller slet ikke, hvorledes man kan behandle Forslaget som noget ganske Forfødeligt eller tale om, at man vil indføre noget Nytt, medens det kun er en gammel Straf, som man vedligeholder.

Jouquières: Jeg skal blot med Hensyn til Punkt 2 af den i Forslaget under Nr. 10 foreslaaede anden Paragraf gjøre den Bemærkning, at man kan være aldeles sikker paa, at Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse ikke vil blive anvendt for Leifindighed, men at den kun vil blive anvendt for alvorlige Forseelser, som man først har søgt gennem mange Straffe at faae Bugt med. Den Vedkommende vil altsaa have viist betydelig Mangel paa Disciplin, og, da Disciplin nu er af saa stor Betydning for Hæren, kan man vel sige, at den Soldat, der har viist en stor Mangel paa Disciplin, ikke er saa ærefjær, som han burde være; men, naar han ikke er det, da er den omhandlede Straf vistnok ogsaa paa sin Plads.

Carlson: Ja, jeg tilstaaer, at der dog i de under Nr. 1 og Nr. 10 foreslaaede Bestemmelser er Noget, som støder min Følelse, og det temmelig haardt. Det forekommer mig, at, hvorledes man end betragter Sagen, kan man vanskeligt undgaa at indrømme, at man vil faae to meget forskjellige Slags Folk ind under disse Straffebestemmelser. Den ene Slags er dem, om hvilke man maa sige, at de ingen Vresfølelse have, og den anden Slags er Folk, om hvilke man maa sige, at de hoist

sandsynlig have Vresfølelse. Men Straffen vil selvfølgelig ramme disse to forskjellige Klasser paa en meget forskjellig Maade. Jeg kan ikke se, at det er en egentlig Straf, der her er Tale om, for dem, som ingen Vresfølelse have, naar man først tager Frygten for korporlig Revselse bort, hvilken sidste Straf jeg i Dvrigt, i Parenthes bemærket, ikke ønsker at holde paa. Naar jeg gaar ud fra, at Folk med Vresfølelse kunne blive satte ned i 2den Klasse, saa er der desuden noget for mig meget Stødende i den Tanke, at de i Krigstjenesten skulle gaa til at forsvare Fædrelandet og offere Alt, endog saa Livet, medens man paa en Maade har erklæret dem for æreløse. Dette er efter min Følelse Noget, som er for haardt, og jeg vil derfor ikke kunne stemme for de omtalte Forslag. Jeg har derhos vel hørt den ærede Ordfører sige, at Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse er en meget virksom Straf, men jeg tror ogsaa, at man slet ingen Erfaring har i saa Henseende. Det er jo nemlig ganske klart, at vi ikke hidtil have haft en saadan Bestemmelse om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse som her foreslaaet, og en dermed forbunden Erklæring om temporær Uærlighed paa en Maade; i det Mindste veed jeg ikke Noget derom. Vi have vistnok haft en Nedsættelse i 2den Klasse, men den har været forbunden med en Ret til at ikjende korporlig Straf, og, om en saadan Straf end kan have været virksom paa æreløse Krabater, hvis der er saadanne, saa følger deraf ikke, at den her foreslaaede Straf, hvoraf man har taget den korporlige Revselse bort, ogsaa vil være virksom. Jeg vil derfor, som sagt, ikke kunne stemme for Forslagene under Nr. 1 og 10.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Der er noksom blevet gjort opmærksom paa den nye Forbindelse, der er imellem Vædringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 10, og det er jo klart, at Principspørgsmaalet finder sin Afgjørelse ved Afstemningen over Vædringsforslaget under Nr. 1. Jeg fremhæver ogsaa kun dette paany,